

La in-justícia espanyola

written by Pere Grau i Rovira | 3 de desembre de 2022

De mica en mica es va coneixent a Europa que la justícia espanyola, és a dir, els diferents alts tribunals de l'Estat amb una majoria de jutges ultranacionalistes, no és pas cap mostra de virtuts democràtiques. Els seus fracassos davant de les altes instàncies europees ho han demostrat palpablement una i altra vegada. Però això no l'ha fet aprendre a renunciar a la seva funció com a braç polititzat dels manaires espanyols, per intentar per via jurídica allò que per la via política no aconsegueixen.

Un esdeveniment actual demostra, però, que aquests jutges continuen estant disposats a usar sense escrúpols la difamació i el descrèdit contra gent íntegra, ignorar les proves que no els hi convenen i acceptar i fins i tot estimular els perjuris. La víctima de la maniobra actual és l'advocat hispano-xilè Gonzalo Boye. Boye és el conseller jurídic més important dels polítics catalans exiliats, sobretot del president Carles Puigdemont. És també el principal arquitecte de l'estratègia jurídica que ha portat els èxits davant dels tribunals europeus i la corresponent debacle pels espanyols. I això no li ho perdonen. Ja fa un cert temps es va intentar d'involucrar Boye en intrigues relacionades amb el tràfic de drogues i el blanqueig de diners. Però Boye va poder presentar proves irrefutables de la seva innocència. Certament el seu despatx havia assessorat en una qüestió jurídica concreta i normal un client a qui després es va obrir un procés per possibles contactes amb cercles de la droga. Però ni Boye ni els seus col·laboradors no hi havien tingut res a veure en aquest aspecte. Malgrat tot això, ara intenten novament de carregar-li aquest delicte i el fiscal parla de demanar nou anys de presó i 2,7 milions de multa. Cal veure amb quins mètodes no solament dubtosos sinó fins i tot criminals ho volen aconseguir.

La "in-justícia" espanyola, com se l'hauria d'anomenar, pot tenir aviat un nou camp d'acció més ample. Com vaig informar aquí ("Lex Cataloniae", 17.11.22) la "reforma" del delictes de sedició, obre la possibilitat de condemnar gent que només hagi exercit els seus drets fonamentals d'expressió i de manifestació. El pròxim dia 6 hi haurà a Barcelona altra vegada una manifestació massiva contra aquest projecte de llei. L'ha convocada l'ANC, una de les entitats civils més grans d'Europa amb milers d'associats. Es vol instar als partits catalans amb escons al parlament espanyol que votin en contra d'aquesta llei.

I val la pena de donar una ullada a allò que podria passar als manifestants si la llei estigués ja en vigor. Amb les disposicions volgudament vagaroses de la llei seria possible condemnar manifestants escollits arbitràriament, a penes de presó d'un mínim de 3 anys. Treballadors de departaments estatals, regionals o locals i gent amb càrrecs públics que hi participessin, podrien ser condemnats a una inhabilitació de 3 a 5 anys pel primer grup i de 6 a 8 anys pel segon. Només caldria que un policia cregués que se'l miraven malament, per poder presentar denúncia per resistència contra l'autoritat, i la injustícia seguiria el seu curs.

Això no és cap exageració. Casos semblants n'hi ha hagut prou en els darrers anys. Seria de desitjar que si aquesta nefasta llei es posés en vigor, Europa la veiés com el que realment seria: un instrument antidemocràtic per estamordir la població i prohibir-li l'exercici de drets fonamentals. I en el cas de Gonzalo Boye, queda l'esperança que la "in-justícia" no aconseguixi d'empresonar-lo, o també que Boye no hagi d'acabar a l'exili com els seus prominents clients. Això seria un escàndol enorme. Un més a la llarga cadena d'escàndols judicials espanyols en els darrers anys.

Traducció de l'article en alemany penjat al meu bloc

l'1-12-22 i passat a 80 eurodiputats i 30 diaris i revistes de parla alemanya. L'enllaç de l'original és:

<https://peregrauovira.wordpress.com/2022/12/01/spanische-un-justiz/>